

Şarkı Söyleyen Nehir

Yavuz DEMİRKIRAN

Şarkı Söyleyen Nehir

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil Vadi'nin kalbinde, bir nehir her sabah şarkı söylerdi. Berrak suyu pürüzsüz taşların üzerinde dans eder, ağaçların arasından süzülen melodiler yaratırdı. Orman arkadaşları onun neşeli ezgisiyle uyanırdı. Kuşlar ona eşlik ederek cıvıldar, tavşanlar ayaklarını ritimle yere vururdu. Şarkı söyleyen nehir bütün vadinin en mutlu sesiydi ve herkes onu severdi.

Su samuru Ollie nehir kıyısında yaşırdı. Küçük ve inceydi; parlak kestane kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve kocaman yuvarlak koyu gözleri vardı. Suyun şarkısını dinlerken uzun bıyıkları seğirirdi. Her sabah soluk yeşil saz çantasını omzuna takar ve günü karşılamak için yüzmeye çıkardı. Nehrin müziği kalbini hafifletirdi.

Ollie'nin en iyi arkadaşı Pip'ti; turuncu göğüslü, boynunda küçük kırmızı bir atkı olan parlak mavi bir kuştu. Pip nehirle birlikte şarkı söylemeyi çok severdi, küçük siyah gagası kocaman açılırdı. 'Bugün ne güzel, değil mi?' diye cıvıladı, suyun üzerinde kanat çırparak. Ollie başını salladı, koyu gözleri parlıyordu. Birlikte melodiyi akıntı yönünde takip ettiler; arkadaşları orada bekliyordu.

Ama bir sabah vadi sessizdi. Nehrin neşeli şarkısı durmuştu. Su hareketsiz ve donuk yatıyordu ve hayvanlar endişeyle kıyıda toplandılar. Pip ağaçtan ağaca uçtu, kırmızı atkısı dalgalanıyordu. 'Şarkı gitti!' diye cıvıladı. 'Ne yapacağız?' Orman arkadaşları birbirlerine baktılar, ne yapacaklarını bilemediler. Tavşanlar bile ayaklarını yere vurmayı unuttu.

Ollie öne çıktı, bıyıkları titriyordu. 'Nehri yukarı doğru takip edeceğim,' dedi cesurca. 'Belki bir şey şelaleyi tıkıyordur.' Pip omzuna kondu. 'Önden keşfe çıkarım!' diye cıvıladı. Küçük kahverengi önlüğü içinde yuvarlak ve dikenli kirpi Bramble başını salladı. 'Biz de geliyoruz,' dedi. 'Yalnız gitmemelisin.' Böylece arkadaşlar birlikte yola koyuldular.

Yürüdükçe nehir daraldı. Ollie önden gidiyordu, kalın kuyruğu arkasında sallanıyordu. Pip ağaçların üzerinde uçup haber getiriyordu. 'Su sığlaşıyor!' diye cıvıladı. Bramble homurdanarak ilerliyordu, kısa bacakları çok çalışıyordu. Geyik Willow zarifçe yanlarında yürüyordu, beyaz benekleri ağaçların arasından süzülen ışıktaki parlıyordu. 'Yaklaşmış olmalıyız,' dedi yumuşak bir sesle.

Kısa süre sonra garip bir guruldama sesi duydular. Ağaçların arasından büyüğü şelaleyi gördüler—ama akmiyordu. Düşmüş dallar ve çöplerden oluşan bir yumak dereyi tıkamıştı. Plastik şişeler, eski yapraklar ve kırık dallar yüksek bir yığın oluşturmuştu. Su geçmeye çalışıyordu ama geçemiyordu. 'Olamaz!' diye soludu Ollie. 'Nehrin şarkı söyleyememesinin sebebi bu!'

Pip aşağı uçup bir dala kondu. 'Temizlemeliyiz!' diye cıvıladı. Bramble kollarını sıvadı. 'Küçük dalları itebilirim,' dedi. Willow başını salladı. 'Daha ağır parçaları güçlü boynumla kaldırıyorum.' Ollie karışıklığa baktı ve derin bir nefes aldı. 'Birlikte çalışalım,' dedi. 'Denersek başarabiliriz.'

Bramble sağlam bacaklarını dayayıp düşmüş bir dalı itti. Ağırdı ama pes etmedi. Willow ince boynunu eğip bir dal yumağını dişleriyle kaldırdı. Pip tepede uçarak kayalara takılmış çöpleri buldu. 'Buraya!' diye seslendi. Ollie sudan bir plastik şişe çekti, krem rengi karnı çamurlandı. Hepsi yan yana çok çalıştılar.

Şelaleyi temizlerken güneş yükseldi. Bramble'ın önlüğünün cebi dallarla dolmuştu. Willow çalışırken kır çiçeklerinden yaptığı çelengi sallanıyordu. Pip'in kırmızı atkısı bir bayrak gibi dalgalanıyordu. Ollie çekip itiyordu, küçük siyah burnu çabayla seğiriyordu. Yavaş yavaş, dal ve çöp yığını küçüldü. Su aralıklardan sızmaya başladı.

Sonunda, son bir çekişle, son dal kurtuldu. Şelale canlandı! Su kayaların üzerinden hızla akıyor, güneş ışığında parlıyordu. Arkadaşlar geri çekildiler; ıslak ve yorgun ama mutluydular. Sonra dereden yumuşak bir mırıltı yükseldi. Bir melodinin içine dönüştü ve şarkı söyleyen nehrin sesi geri döndü, berrak ve neşeli. 'Başardık!' diye sevindi Ollie, koyu gözleri parlıyordu.

Şarkı Yeşil Vadi'ye mutlu bir sır gibi yayıldı. Kuşlar eşlik ederek şarkı söyledi, tavşanlar ayaklarını yere vurdu. Orman arkadaşları şelalede toplanıp suyun dansını izlediler. Willow gülümsedi, kocaman koyu gözleri yumuşacıktı. 'Doğaya sahip çıktığımızda,' dedi, 'güzelliği bize geri döner.' Bramble başını salladı ve Pip neşeli bir ezgi cıvıladı. Nehir şarkı söylemeye devam etti, vadiyi neşeyle doldurdu.

Ollie kıyıda oturdu, saz çantası yanında duruyordu. Pırıldayan suyu izledi ve sevdiği şarkıyı dinledi. Pip omzuna konup yanağını okşadı. 'Cesurdun,' diye cıvıladı. Ollie başını salladı. 'Hepimiz cesurduk,' dedi. 'Birlikte.' Güneş vadinin üzerinde battı ve nehrin melodisi bir ninni gibi ağaçların arasından süzüldü.

O günden sonra orman arkadaşları nehri temiz tutmaya söz verdiler. Buldukları çöpleri topladılar ve dereyi tıkamadan önce düşmüş dalları temizlediler. Şarkı söyleyen nehir bir daha hiç durmadı. Neşeli melodileri her sabah Yeşil Vadi'yi doldurdu ve herkese doğaya sahip çıkmanın, güzelliğini herkesin keyif alması için koruduğunu hatırlattı.

Ollie, küçük bir su samurunun bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Cesaret, iyilik ve arkadaşların yardımıyla her sorun çözülebilir. Şarkı söyleyen nehir akmaya devam etti, şarkısı vadiye bir armağandı. Ve her sabah, melodi başladığında, hayvanlar gülümsedi ve yuvalarının mutlu ve güvende olduğunu bildiler.

